

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **G. U.**, zast. Mgr. Zbyňkem Stavinohou, advokátem, se sídlem Brno, Joštova 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 7. 2005, č. j. 55 Az 188/2004 – 25,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně rozsudkem 28. 7. 2005, č. j. 55 Az 188/2004 – 25 zamítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2004, č. j. OAM-1841/VL-20-04-2004 a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Napadeným rozhodnutím žalovaného správního orgánu nebyl žalobci udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu) a současně bylo vysloveno, že se na cizince nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. Krajský soud dospěl v odůvodnění napadeného rozsudku k závěru, že žaloba žalobce není důvodná, a proto žalobu v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.) zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též jen stěžovatel) kasační stížnost, v níž navrhoval, aby napadený rozsudek krajského soudu byl zrušen a věc byla vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení. Podáním, které došlo Krajskému soudu v Brně dne 6. 10. 2005, požádal stěžovatel o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu spisu plyne, že rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 28. 7. 2005, č. j. 55 Az 188/2004 – 25 byl stěžovateli uložen na poště Bruntál dne 25. 8. 2005 poté, co stěžovatel nebyl zastížen poštovním doručovatelem na místě hlášeného pobytu v P. B., U

P. 8, B. Stěžovateli bylo uložení zásilky oznámeno, stěžovatel si však zásilku obsahující rozsudek nevyzvedl a tato byla vrácena zpět Krajskému soudu v Brně.

Podle úředního záznamu Krajského soudu v Brně ze dne 4. 10. 2005 se dostavil k tomuto soudu stěžovatel a žádal o vydání kopie rozsudku, která mu byla tento den vydána.

Podle ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. Podle ustanovení § 46 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o. s. ř.), nebyla-li fyzická osoba zastížena na adrese uvedené v odst. 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží. Podle § 46 odst. 1 o. s. ř. písemnost určenou fyzické osobě soud předá doručujícímu orgánu k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. Jestliže o to fyzická osoba požádá, soud předá písemnost k doručení na adresu jiného místa v České republice, kterou mu sdělila; to neplatí, může-li jí být písemnost v označeném místě doručena způsobem předepsaným tímto zákonem.

Podle § 50c odst. 4 o. s. ř., nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do tří dnů, nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; to neplatí, je-li náhradní doručení písemnosti vyloučeno (§ 50d odst. 1) nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné.

V souladu s konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu nelze za den doručení rozhodnutí, od kterého počíná běžet lhůta k podání kasační stížnosti, považovat den, kdy stěžovatel zásilku osobně převzal, pokud se tak stalo poté, kdy již uplynula desetidenní úložní doba, jejíž poslední den se považuje za den doručení, i když se adresát o tomto uložení nedozvěděl (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2004, č. j. 5 Azs 15/2004 – 34).

Z výše uvedeného tedy plyne, že za den doručení napadeného rozsudku stěžovateli je třeba považovat pondělí dne 5. 9. 2005, tedy poslední den lhůty, stanovené k uložení zásilky na poště v B. (poslední den úložní lhůty připadl na neděli 4. 9. 2005, nejbližší následující pracovní den je pondělí 5. 9. 2005). Na výše uvedeném závěru nemůže ničeho měnit skutečnost, že stěžovatel si napadený rozsudek u Krajského soudu v Brně vyzvedl dne 4. 10. 2005, neboť je třeba vycházet v tomto případě z fikce doručení upravené ve výše uvedených ustanoveních soudního řádu správního a o. s. ř.

Napadený rozsudek obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti. V poučení napadeného rozsudku je v souladu s ustanovením § 106 dost. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu, počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta

uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle ustanovení § 40 odst. 4 téhož zákona je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, za den doručení napadeného rozsudku stěžovateli do vlastních rukou je třeba považovat pondělí dne 5. 9. 2005. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v úterý dne 6. 9. 2005 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pondělí dne 19. 9. 2005 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Uvedený den – pondělí – se svým označením shoduje s označením dne, který určuje její počátek, jímž je den doručení napadeného rozsudku stěžovateli, tedy pondělí dne 5. 9. 2005. K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo proto třeba, aby nejpozději dne 19. 9. 2005 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však plyne, že kasační stížnost byla podána osobně u Krajského soudu v Brně dne 6. 10. 2005, tedy opožděně.

Z výše uvedeného tedy zcela jednoznačně plyne, že kasační stížnost byla podána opožděně. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 7. 2005, č. j. 55 Az 188/2004 – 25 odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť byla podána opožděně. Za této situace se pak již nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a nezabýval se rovněž věcnými námitkami v kasační stížnosti uvedenými.

O nákladech řízení rozhodl soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. prosince 2005

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu